

Beleidsregel
uitwegvergunningen gemeente Landsmeer 2015

Inhoudsopgave

Inleiding.....	3
1. Algemeen.....	3
2. Wettelijke Basis.....	4
3. Procedure.....	4
4. Toetsingscriteria.....	4
5. Aanleg en kosten.....	7
6. Inwerkingtreding.....	7
7. Citeertitel.....	7

Inleiding

Om duidelijkheid te geven wanneer en in welke vorm een uitweg (ook wel uitrit of inrit genoemd) kan worden gerealiseerd, is het voorliggende beleid opgesteld. Het beleid geeft zowel intern bij de gemeente, als richting de burger meer duidelijkheid.

Het beleid geldt voor wegen die in beheer zijn bij de gemeente Landsmeer. De basis voor de vergunningsplicht is artikel 2.12 in de Algemene Plaatselijke Verordening (APV). In dit artikel zijn weigeringsgronden voor een aanvraag voor een vergunning voor een uitweg opgenomen. Dit beleid werkt deze weigeringsgronden uit, zodat meer duidelijkheid wordt verschaft wanneer een uitweg en in welke vorm deze mogelijk is. De vergunningsplicht is gekoppeld aan de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), waardoor een uitweg kan worden aangevraagd via een omgevingsvergunning.

Enkele wegen zijn in beheer bij het waterschap Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (HHNK). Voor de wegen die in beheer zijn bij het HHNK, geldt niet de vergunningsplicht uit de Wabo, maar een vergunningsplicht op grond van regelgeving van het HHNK. Voor meer informatie over deze vergunningsplicht wordt verwezen naar het waterschap (www.hhnk.nl). Zowel bij de gemeente als het HHNK kan worden geïnformeerd welke wegen bij welke instantie in beheer zijn.

1. Algemeen

Op basis van artikel 2.12 APV, is een vergunning nodig van het college van b&w voor:

1. het maken of veranderen van een uitrit op de weg,
2. het gebruik maken van de weg voor het hebben van een uitweg waarvan de gemeente wegbeheerder is.

Dit type vergunning wordt verder in dit beleid uitwegvergunning genoemd. Een aanvraag voor een uitwegvergunning wordt getoetst aan deze beleidsregel. Voldoet een aanvraag niet aan de toetsingscriteria genoemd in deze beleidsregel, dan weigert het college de vergunning, tenzij dit wegens bijzondere omstandigheden onevenredig is.

Aan de andere kant is het verlenen van een uitwegvergunning geen verplichting maar een bevoegdheid van het college van burgemeester en wethouders. Dat wil zeggen dat burgemeester en wethouders, ook al is een aanvraag in overeenstemming met de beleidsregels, in bijzondere gevallen medewerking kunnen weigeren, mits deze weigering gemotiveerd is.

Artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht geeft hierover het volgende aan: 'Het bestuursorgaan handelt overeenkomstig de beleidsregel, tenzij dat voor één of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen.'

Om duidelijkheid te geven over wat precies met een uitweg wordt bedoeld, wordt hierna een definitie gegeven:

'De ruimte (uitgedrukt in lengte en breedte) die dienst doet als in- en uitgang voor voertuigen ter ontsluiting van gebouwen, bouwwerken niet zijnde gebouwen (bijvoorbeeld telecommunicatiemasten) of percelen op de openbare weg. Onder uitweg wordt verstaan; alle tussengelegen gedeelten vanaf het perceel dat wordt ontsloten totaan het weggedeelte waarop motorrijtuigen op vier wielen zijn toegestaan.'

Het eigendom is hierbij niet van belang.

2. Wettelijke Basis

De wettelijke basis voor de vergunningverlening is artikel 2.12 van de Algemene Plaatselijke Verordening (APV). Het artikel is gekoppeld aan de Wabo via artikel 2.2, lid 1, onder e Wabo. Artikel 2.12 luidt als volgt:

“Maken, veranderen van een uitweg

1. Het is verboden zonder vergunning van het bevoegd gezag een uitweg te maken naar de weg of verandering te brengen in een bestaande uitweg naar de weg.
2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder de weg verstaan wat artikel 1 van de Wegenverkeerswet 1994 daaronder verstaat.
3. De vergunning kan worden geweigerd:
 - a. indien daardoor het verkeer op de weg in gevaar wordt gebracht;
 - b. indien dat zonder noodzaak ten koste gaat van een openbare parkeerplaats;
 - c. indien het openbaar groen daardoor op onaanvaardbare wijze wordt aangetast;
 - d. indien er sprake is van een uitweg van een perceel dat al door een andere uitweg wordt ontsloten, en de aanleg van deze tweede uitweg ten koste gaat van een openbare parkeerplaats of het openbaar groen.
4. Het verbod in het eerste lid geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet beheer Rijkswaterstaatswerken, de Waterschapskeur of het Provinciaal wegenreglement Provincie.”

3. Procedure

Zoals in de inleiding is aangegeven is de vergunningsplicht uit de APV gekoppeld aan de Wabo. Op de behandeling van de aanvraag is daarom de Wabo van toepassing. Dit betekent dat wanneer de aanvraag niet gecombineerd is met andere activiteiten (zoals kappen of bouwen), de termijn voor het verlenen van de vergunning 8 weken is. In bijzondere omstandigheden kan deze termijn worden verlengd met 6 weken. Dit is de ‘reguliere procedure’.

Indien de activiteit onderdeel is van een ‘uitgebreide procedure’, dan is de behandelingstermijn 26 weken met een verlengingsmogelijkheid van maximaal 6 weken. De uitgebreide procedure is aan de orde wanneer de aanvraag wordt gecombineerd met andere activiteiten die met een uitgebreide procedure moeten worden vergund. Te denken valt aan de nieuwbouw van een huis, waarbij ook een inrit moet worden aangelegd.

4. Toetsingscriteria

Voor de indieningsvereisten wordt verwezen naar de Regeling omgevingsrecht (Mor). In deze regeling staat beschreven welke gegevens moeten worden aangeleverd. Een gemeente heeft dus geen bevoegdheid om zelf regels te stellen over de in te dienen bescheiden. Als aan alle indieningsvereisten is voldaan, wordt de aanvraag inhoudelijk getoetst. Waar de inhoudelijke toetsing uit bestaat, wordt hierna beschreven. Na een algemene paragraaf, wordt per weigeringsgrond uit de APV uitleg gegeven wat er onder de weigeringsgrond wordt verstaan. Ook de uitvoerings- en kwaliteitseisen en hoe de controle eruit ziet wordt beschreven.

4.1 Algemeen

Een nieuwe uitweg ten behoeve van een woning^I mag worden gerealiseerd mits de uitweg niet breder wordt dan maximaal 4 meter gemeten langs de openbare weg.

Een nieuwe uitweg op een bedrijventerrein en ten behoeve van landbouwpercelen mag gemeten langs de openbare weg niet breder zijn dan 8 meter.

In uitzonderlijke situaties, buiten de bebouwde kom waarbij de rijbaan niet breed genoeg is, kan tegenover de uitweg de berm plaatselijk verhard worden.

De uitweg moet voldoende herkenbaar zijn als eigen niet openbare oprit. In situaties waarbij het niet duidelijk is hoe de voorrang geregeld is, kan aanvullende bebording en markering in de openbare ruimte geëist worden.

4.2 Artikel 2.12, lid 3 onder a

Van gevaar voor het wegverkeer ter plaatse als bedoeld in artikel 2.12, lid 3 onder a APV is in ieder geval sprake als de uitweg is gesitueerd:

1. op of nabij een kruising of splitsing van wegen binnen 10 meter van het snijpunt van rijbaankanten, inclusief de lange zijde van een T-kruising;
2. op de plaats van op de aanliggende weg aangebrachte opstelstroken^{II} dan wel voorsorteervakken;
3. binnen een afstand van 50 meter van verkeerslichten aan dezelfde weg;
4. zodanig dat bij het uitrijden van de uitweg er onvoldoende zicht is op het overige verkeer waardoor er onoverzichtelijke en/of onveilige verkeerssituaties kunnen ontstaan;
5. op een plaats waar de ruimte voor het plaatsen van een personenauto op het eigen erf minder is dan 2,5 meter breed en 5,0 meter lang zoals gedefinieerd in de Aanbevelingen Stedelijke Verkeersvoorzieningen (A.S.V.V.)^{III};
6. op een plaats waar de uitweg op een fiets- en/of voetgangerspad uitkomt en dat pad in lengterichting moet worden bereden om de openbare weg te bereiken;
7. op een plaats waar ten behoeve van de openbare verlichting een lichtmast aanwezig is die wegens de verlichtingseisen en/of openbaar groen niet te verplaatsen is;
8. zodanig dat een voertuig geheel of gedeeltelijk boven de openbare weg uitsteekt. Ook het trottoir valt onder de openbare weg.

4.3 Artikel 2.12, lid 3 onder b

Bij een woning kan één uitweg aangelegd worden, mits er geen openbare parkeerplaats komt te vervallen door de aanleg van die uitweg. Onder een openbare parkeerplaats wordt verstaan:

Een in openbaar gebied voor parkeren aangewezen plaats door middel van markeringen. Parkeren op de rijbaan valt hier dus niet onder indien deze niet middels markeringen is aangegeven.

4.4 Artikel 2.12, lid 3 onder c

^I Voor het bepalen wat de functie is van het te ontsluiten terrein, wordt gekeken naar de planologisch vergunde situatie en niet naar het feitelijke gebruik.

^{II} rijstrook bestemd voor (in 't bijz. links) afslaande voertuigen.

^{III} Dit is een handboek met aanbevelingen voor de inrichting van wegen binnen de bebouwde kom.

Bomen zijn een belangrijk onderdeel van het openbaar groen. Voor het kappen van bomen in openbaar gebied geldt een omgevingsvergunningsplicht. Deze vergunningsplicht 'haakt aan' bij de vergunningsplicht voor de uitweg en wordt daarom niet meegenomen in de onderstaande toetsingscriteria. Een boom zou door het 'aanhaken' wel een weigeringsgrond kunnen zijn voor een uitwegvergunning, wanneer er voor een inrit een boom in de openbare ruimte moet worden gekapt.

Er is sprake van onaanvaardbare aantasting van openbaar groen als;

1. een uitweg openbaar groen doorkruist. Onder openbaar groen wordt verstaan: groen ingerichte gronden in eigendom van de gemeente of andere overheid.
2. de verharding van de uitweg op minder dan 1,5 meter afstand van de stamvoet van een boom is geprojecteerd.

4.5 Artikel 2.12, lid 3, onder d

Per adres kan één uitweg aangelegd worden. Voor een tweede uitweg gelden naast de criteria onder B van dit beleid, de volgende aanvullende eisen:

1. Het perceel moet aan de openbare weg een minimale breedte hebben van 40 meter.
2. De tweede uitweg mag niet ten koste gaan van een openbare parkeerplaats of het openbaar groen.

Als een nieuwe uitweg wordt aangelegd ter vervanging van een oude uitweg (maar op een andere plaats) dient de oude uitweg te worden verwijderd, waarna de weg en het openbaar groen ter plaatse van de opgeheven uitweg in de oorspronkelijke staat wordt hersteld.

4.6 Uitvoeringseisen

1. Alle kosten voortvloeiende uit de realisatie en het onderhoud (gedurende 6 maanden na aanleg) van de uitweg komen ten laste van de vergunninghouder.
2. De vergunninghouder kan de civieltechnische werkzaamheden van de uitweg op gemeentegrond naar eigen keuze laten uitvoeren door de gemeente Landsmeer of door een zelf gekozen aannemer. De vergunninghouder is verantwoordelijk voor de deugdelijke uitvoering van de uitweg.
3. De vergunninghouder ziet erop toe dat de werkzaamheden volgens de geldende CROW-publicatie^{IV} 96b, getiteld "Maatregelen bij werk in uitvoering op niet-autosnelwegen en wegen binnen de bebouwde kom" uitgevoerd worden.
4. Het verplaatsen van openbare voorzieningen (zoals lichtmasten, verkeersborden, straatmeubilair, regenwaterkolken, beplanting etc.) worden door de gemeente op kosten van de vergunninghouder uitgevoerd.
5. De vergunninghouder vraagt voor de aanleg van de uitweg de gegevens op van de ligging van de kabels en leidingen. Hiervoor moet een KLIC melding worden gedaan bij het kadaster. Het is de verantwoording van de aanvrager dat er geen schade aan kabels en leidingen wordt aangebracht.

4.7 Kwaliteitseisen

^{IV} CROW is een onafhankelijke kennisorganisatie op het gebied van infrastructuur, openbare ruimte en verkeer & vervoer.

Om te voorkomen dat bij de aanleg van een nieuwe uitweg de openbare ruimte rommelig wordt door het gebruik van verschillende bestratingmaterialen worden dezelfde materialen voorgeschreven. Het bestratingmateriaal is gelijk van soort en kwaliteit als de bestaande directe omgeving. Bij uitwegen ten behoeve van woningen wordt bestratingmateriaal voorgeschreven met een minimale dikte van 6 cm. Bij uitwegen ten behoeve van bedrijven waar vracht-/ of bestelverkeer komt, wordt bestratingmateriaal voorgeschreven met een minimale dikte van 8 centimeter. De vormgeving van de uitweg bij ongelijk niveau tussen trottoir en rijbaan bestaat uit inritblokken.

4.8 Controle en handhaving

Indien voor de uitvoering wordt gekozen voor een zelf gekozen aannemer, dient de aanvrager minimaal 5 dagen voordat gestart wordt met de werkzaamheden, contact op te nemen met de gemeente om te melden dat er gaat worden begonnen. De huidige situatie wordt dan in kaart gebracht. Oneffenheden door het onjuist aanstraten van openbare bestrating aan de nieuwe uitweg alsmede andere aantoonbare gebreken in de uitvoering dienen op eerste aanzegging door de gemeente aan de vergunninghouder te worden hersteld.

Indien de gemeente het werk gaat uitvoeren, wordt het moment van aanvang overlegd met de gemeente. In dat geval is de gemeente ook verantwoordelijk voor een deugdelijke aanleg.

Het werk wordt zo spoedig mogelijk en uiterlijk binnen 3 werkdagen gereedgemeld bij de gemeente.

5. Aanleg en kosten

De vergunninghouder legt de uitweg aan op zijn kosten. Ook bestaat de mogelijkheid dat de gemeente de uitweg aanlegt voor de vergunninghouder. De aanlegkosten zijn in alle gevallen voor de vergunninghouder. Ook alle eventueel bijkomende kosten die verband houden met het maken van de uitweg, zoals genoemd in dit beleid of anders, komen voor rekening van de aanvrager.

Indien de gemeente de inrit aanlegt, worden de kosten hiervoor berekend aan de hand van de grootte van de inrit.

6. Inwerkingtreding

Deze beleidsregel treedt in werking een dag na bekendmaking.

7. Citeertitel

Deze beleidsregel kan worden aangehaald als: 'Beleidsregel uitwegvergunning gemeente Landsmeer 2015'.